

Salve Roma!

fragmenten uit het dagboek van clublid Karin Beirnaert

5 mei: Infinity

Met al die pech vandaag
zoek ik nog wat mijn weg
dat ik nog 130 euro extra moest betalen
voor mijn bagage, niet eens overladen
snap ik niet
en voor supplizio* was ik net te laat,
maar dan dwaal ik door de straatjes
tussen alle terracotta tinten
genietend van de warme lentezon
van geroezemoes dat gezellig
in de steegjes hangen blijft
en vergeet ik alles weer
ik kom thuis, ik hoor hier echt
hoe kan ik dat beter vieren dan
met een mostra infinity genaamd
zo leer ik in het chiostro del bramante
weer wat nieuws want michelangelo
pistoletto stelt hier tentoon
zijn venus van de vodden
zijn spiegels die mij tot kunst verheffen
zijn kleurrijke rariteiten, diversiteiten
ik vind het amusant
ik neem zelfs deel en krabbel
op de verschillenmuur
'con la mia gemella
unita nella differenza'
had ik nooit verwacht

dan kan ik vanuit de caffetteria
weer een blik werpen op
rafaëls sibyllen
dan kan ik in de kloostergang
nog eens opfrissen waarom dit
een van mijn favoriete plekjes is
navona begroet me met een wijde glimlach

en trakteert bij grom op een ijsje
het voelt zo goed weer hier te zijn
la moretta is helaas al volgeboekt
voor morgen reserveren doe ik dan
maar bij l'oste kan ik wel terecht
helaas waren de gnocchi niet romani.

7 mei: raffaello

Een zondag in rome
als ik in de prille ochtendzon
richting forno slenter
moet de stad duidelijk nog ontwaken
of toch nog wakker worden
en de dag heeft zoveel moois in petto
op weg naar mijn schrijversplek
bij de bibliobar
stoot ik op een violiste die
heel nostalgisch zoete tonen
rond castel sant'angelo zweven laat
ik nestel me behaaglijk in de zon
op de boorden van lungotevere
en laat me overspoelen
door die prachtige klanken
door mijn emoties ook
quanto sono fortunata
en vanmiddag weet villa farnesina
mij te bekoren, mij te charmeren
op de muren van het auditorium
in de scuderie heel toepasselijk
die heerlijke artisanale knipoog
een rij paardenkonten
indrukwekkend wat daarna de mostra toont
raffaello e l'antico brengt
heel wat zaken weer naar huis
schatrijk is die agostini chigi echt geweest
en met zijn collectie antieke kunst
ook inspirerend voor het jonge volkje kunstenaars
indrukwekkend ook gewoon al het palazzo
en dan mag ik nog bekomen in de tuinen
hier bloemen rozen geurig
hier hangen citrussen voor het plukken

hier tsjilpen vogels vrolijk
in mijn nopjes voel ik me
vol in mijn sterkte staan
dit is wat rome met me doet.

18 mei: Palazzo Barberini

Wat een vrijheid geven voeten
voor wie op verkenning wil
af en toe eens omkijken
voor een ander zicht
op navona, pantheon en trevi
gewoon zo door naar
het bijenpaleis op de quirinaal
er loopt een mostra over
hun pauselijke telg
maffeo schopte het zo ver
en sleurde heel zijn familie
mee in zijn succes
ontelbaar de kardinalen uit de bijen
een eerbetoon van grote meesters
bernini liet zich echt niet onbetuigd
meerdere bustes en zelfs een doek
en dan de zaken om te pochen
hoe heerlijk als je kunstminnend
maar uit te kiezen hebt
van de borromini-trappen ga ik
respectvol tree voor tree
vol bewondering
lunchen doe ik bij de locals
in een ogenschijnlijk groezelig
barretje wat verderop
die zien zo graag eens
een toeristje komen dat ze
me extra in de watten leggen
de gerecupereerde kunst valt helaas weg
nu het museum met excuses
voor het ongemak gesloten is
maar te voet ben ik flexibel en dus
weet ik me wel raad
ik ga nog eens langs bij vita dulcis
voor de hoek eraf

ik passeer ook nog een wondermooi
kerkje dat verdoken ligt
en de terugweg naar medusa stap ik
via het forum dat mijn hart
telkens weer doet overlopen
die hoop stenen doet me smelten
ik kan er niks aan doen.

met dank aan Karin Beirnaert voor deze bijdrage
(schrijfwedstrijd 2024)

Noot: "Supplizio" is een snackbar in de Via dei banchi vecchi. De naam is een samentrekking van supplì en delizio.